

Dosar nr: 21263/325/2019

Document finalizat
Cod ECLI

R O M Â N I A

TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 21263/325/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 30 Ianuarie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE ...

JUDECĂTOR ...

GREFIER ...

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș este reprezentat de procuror

Pe rol fiind judecarea contestației formulată de contestatorul condamnat ..., împotriva sentinței penale nr. 3378/24.10.2019 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosarul nr. 21263/325/2019.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la prima strigare a cauzei, se prezintă contestatorul aflat în stare de detenție, lipsă apărătorul ales al acestuia.

Instanța lasă cauza la a doua strigare, în vederea prezentării apărătorului ales al contestatorului condamnat.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare a cauzei, prezent contestatorul aflat în stare de detenție, asistat de apărător ..., aflată în substituirea apărătorului ales

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că la data de 15.01.2020 au fost depuse note scrise cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulată de apărătorul ales al contestatorului.

La interpelarea instanței, apărătorul contestatorului ..., arată că își menține solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Reprezentanta Ministerului Public, arată că potrivit notelor depuse, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța, urmează să admită cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Apărătorul ales al contestatorului condamnat solicită acordarea unui termen mai lung, întrucât persoana condamnată urmează să fie propus pentru Comisia de liberări condiționate.

INSTANȚA

Prin cererea formulată la termenul de judecată din data de 14.01.2020, avocatul ales al inculpatului ..., avocat ... a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, de a cărei chestiune depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze.

În motivarea cererii, a arătat că prin Sentința penală nr. 3378 pronunțată la data de 24 octombrie 2019 de către Judecătoria Timișoara, s-au hotărât următoarele:

În baza art. 598 alin (1) lit. c) teza finală și d) din Codul de procedura penală, a admis contestația la executare formulată de condamnatul A constatat că prin Decizia Tribunalului Krems An Der Donau din Austria pronunțată la data de 04.06.2019 în dosar 14HR 9/19W a fost aprobată extrădarea condamnatului ... pentru infracțiunile prevăzute de art. 323 Cod penal și de art. 182 Cod procedura penală (din 1969) și s-a respins extrădarea pentru executarea pedepsei principale și a elementelor de pedepsire derivate în cazul infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, fără a se renunța la principiul specialității.

În baza art. 598 alin. (1) lit. c) teză finală Cod de procedură penală raportat la art. 74 coroborat cu art. 117 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, a descontopit pedeapsa rezultantă de 1 an și 7 luni închisoare la care a fost condamnat contestatorul ... prin sentința penală nr. 1930/11.10.2017 pronunțată de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara, în pedepsele componente, pe care le-a repus în individualitatea lor, după cum urmează:

i- pedeapsa de 1 an închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsă complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal ca pedeapsa accesorie;

ii- pedeapsa de 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod penal ca pedeapsa accesorie;

iii- sporul de 1 lună închisoare aplicat în baza art. 38, art. 39 alin. (1) lit. b) Cod Penal;

iv- măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani aplicată în baza art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat 121 art. 129 alin. (2) lit. b) Cod Penal ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzute de art. 182 alin. (1) Cod Penal, dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012, și înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani.

A înlăturat sporul de 1 lună închisoare aplicat în baza art. 38, art. 39 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

În baza art. 599 alin. (4) Cod procedură penală coroborat cu dispozițiile art. 555 Cod procedură penală a revocat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 2010/2017 din data de 12.02.2018 emis de Judecătoria Arad și a dispus:

- emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare în regim de detenție, compusă din pedeapsa de 3 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsă complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod penal ca pedeapsa accesorie, la care se adaugă 6 luni reprezentând o pătrime din măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, aplicată în baza art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 129 alin. (2) lit. b) Cod Penal, ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzute de art. 182 alin. (1) Cod Penal, dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012, și înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o

durată de 2 ani, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțată de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara;

- emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa de 1 an închisoare în regim de detenție aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal ca pedeapsa accesorie, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara, care va fi pus în executare efectivă cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) lit. b) și ale art. 117 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, după executarea mandatului emis pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare.

În baza art. 598 alin. (1) lit. d) Cod de procedură penală coroborat cu art. 15 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală a dedus din pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare, durata pedepsei executate în Germania, respectiv de la data de 22.07.2018 (data punerii în executare a M.E.A. nr. 11/2018 din 22.03.2018 emis de Judecătoria Arad) până la data de 22.08.2018 inclusiv (data respingerii extrădării), precum și durata pedepsei executate în Austria, respectiv de la data de 06.05.2019 (data punerii în executare a M.E.A. nr. 11/2018 din 22.03.2018 emis de Judecătoria Arad) până la data de 25.06.2019 inclusiv (data transferării în România în vederea executării pedepsei).

În temeiul art. 71 Cod penal a computat din durata pedepsei de 9 luni închisoare, perioada executată de la data de 25.06.2019 până la zi, și a dedus durata reținerii și arestării preventive din data de 15.02.2012 până la data de 05.03.2012, conform dispoziției sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara.

S-a arătat de asemenea că prin sentința penală nr. 1930 pronunțată la data de 11.10.2017, în Dosarul cu nr. 15933/55/2016 de către Judecătoria Arad, s-a stabilit:

În baza art. 335 alin. 1 Cod penal a condamnat pe inculpatul ..., la o pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără permis de conducere.

În baza art. 48 alin. 1 Cod penal raportat la art. 320 alin. 1 Cod penal a condamnat pe inculpatul ... la o pedeapsa de 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la fals material în înscrisuri oficiale.

În baza art. 323 Cod penal a condamnat pe inculpatul ... la o pedeapsă de 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

În baza art. 38, 39 Cod penal, contopește pedepsele de 1 an închisoare, 6 luni închisoare și 3 luni închisoare, în pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare, la care va adăuga un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse, respectiv 3 luni închisoare, inculpatul urmând a executa pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare. În baza art. 22 alin. 4 din Legea nr. 187/2012 a revocat suspendarea condiționată a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicată pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzută de art. 182 alin. 1 Cod penal dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012 și a înlocuit pedeapsa de 2 ani închisoare cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani.

În baza art. 22 alin. 4 lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 129 alin. 2 lit. b) Cod penal a aplicat pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare care se va majora cu o durată de 6

luni din măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, inculpatul urmând a executa în final pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare”.

Împotriva acestei hotărâri s-a formulat cerere de apel, soluționată prin Decizia nr. 195 din data de 12.02.2018, pronunțată în Dosarul nr. 15933/55/2016, al Curții de apel Timișoara dispunându-se:

„Desființează în parte sentința apelată și rejudecând cauza: încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ... pentru infracțiunea de complicitate la fals material în înscrisuri oficiale. În baza art. 38, 39 Cod penal, contopește pedepsele de 1 an închisoare și 3 luni închisoare, în pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare, la care va adăuga un spor de o treime din pedeapsa de 3 luni închisoare, inculpatul urmând a executa pedeapsa de 1 an și 1 lună închisoare.

În baza art. 38, 39 alin. (1) lit. b Cod penal, contopește pedepsele de 1 an închisoare și 3 luni închisoare aplicate de instanța de fond în pedeapsa cea mai grea de 1 an închisoare la care se va adăuga un spor de o treime din pedeapsa de 3 luni închisoare, inculpatul urmând a executa 1 an și 1 luna închisoare”.

Se arată că raportat la faptul că persoana condamnată, ..., nu se mai afla în România la data pronunțării hotărârii de către Curtea de Apel Timișoara, la data de 22 martie 2018, Judecătoria Arad a emis pe numele său, Mandatul european de arestare nr. 11/2018, în baza Sentinței penale nr. 1930 pronunțată de Judecătoria Arad la data de 11.10.2017 și rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 195A din 12.02.2018 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, la aceeași data fiind emis și mandatul de executare al pedepsei închisorii de către aceeași instanța, fiind urmărit pentru executarea unei pedepse de 1 an și 7 luni închisoare, cu executare în regim de detenție.

Contestatorul arată că în baza emiterii Mandatului european de arestare nr. 11/2018, a fost identificat de către autoritățile din Germania, și arestat la data de 22.07.2018. La data de 02.08.2018, autoritățile din Germania, prin Procuratura Generală Thüringen, au emis o adresă către Judecătoria Arad, prin care au solicitat diverse informații cu privire la condițiile de detenție la care ... urmează să fie supus în urma extrădării sale în România. Având în vedere faptul că ... se afla în stare de arest, Procuratura Generală Thüringen a stabilit termen pentru emiterea unui răspuns până la data de 21.08.2018, în caz de nerespectare mandatul de extrădare urmând a fi anulat de către Curtea Supremă a Landului Thüringen.

Dat fiind faptul că autoritățile din România nu s-au conformat solicitărilor impuse de către autoritățile germane, și nu au furnizat informațiile necesare acestora pentru soluționarea cererii de extrădare, la data de 22.08.2019 Parchetul General din Thüringen a dispus: „Se respinge extrădarea cetățeanului român ...”. Cu specificația că în decizia emisă de către Parchetul General din Thüringen este menționat faptul că: „În prezenta cauză, persoana urmărită s-a aflat în arest cu scop de extrădare în perioada cuprinsă între 23.07.2018-22.08.2018”.

Ulterior tot în baza mandatului european de arestare, la data de 06.05.2019 acesta a fost identificat și arestat în Austria, în vederea executării mandatului european de arestare emis de către autoritățile române. Astfel, la data de 04.06.2019 Tribunalul Krems An Per Donau din Austria, a emis Decizia prin care:

„...a fost aprobată extrădarea lui ..., născut la data de 30.06.1994, în baza Ordinului european de arest pentru uz de fals în înscrisuri și uz de fals și falsificări în înscrisuri oficiale și/sau sub semnătură privată, conform articolului 323 Cod penal România, precum și din cauza vătămării corporale grave, conform articolului 182 Cod penal România, precum și elementelor de pedepsire derivate.

S-a respins însă extrădarea pentru executarea pedepsei penale a lui ..., născut la data de 30.06.1994, în baza Ordinului european de arest din cauza conducerii unui autoturism pe cai rutiere publice, fără a deține permis de conducere pentru nici una dintre categoriile

prevăzute de lege, conform articolului 355, alineat 1 Cod penal România, precum și la elementele de pedepsire derivate.

Nu se renunță la principiul de specialitate”.

Mai mult decât atât, în motivarea Deciziei din data de 04.06.2019, Tribunalul Krems An Der Donau reiterează faptul că extrădarea pentru executarea pedepsei închisorii de 1 an pentru săvârșirea infracțiunii de „conducerea unui vehicul fără permis de conducere”, prevăzută de art. 335 Cod penal din România se respinge, argumentul principal fiind lipsa dublei incriminări a acestei infracțiuni:

„Fapta penală de conducere a unui autovehicul pe șosele publice, fără permis de conducere pentru nicio categorie de autovehicule intră sub incidența articolului 4 alineatul 1 și 3 a Legii federale privind cooperarea judiciară în materie penală între statele Uniunii Europene. Conform Ordinului european de arest a fost sancționat cu un an de închisoare. Din cauza faptului că această faptă penală nu este pasibilă de pedeapsă în ambele state, cererea de extrădare pentru acest cap de acuzare se va respinge

Extrădarea pentru executarea unei pedepse privative de libertate de (încă) 12 luni, a fost deci respinsă”.

Contestatorul condamnat, prin avocat ales, invocă jurisprudență internă și practică CEDO în susținerea admisibilității procedurii.

În drept, contestatorul condamnat a înțeles să se prevaleze de dispozițiile art. 475 Cod procedură penală și art. 117 din Legea nr. 302/2004.

În ceea ce privește admisibilitatea sesizării potrivit art. 475 C. pr. pen., se invocă următoarele:

De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, raportat la dispozițiile prevăzute în legislația europeană, respectiv art. 27 din Decizia-cadru a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, art. 18 din Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană, art. 14 din Convenția europeană de extrădare din 13 decembrie 1957, actualizată, depinde soluționarea în fond a cauzei, ori, raportat la faptul că, prezenta contestație vizează, în principal, opțiunea contestatorului ... de a uza de principiul specialității, și de a beneficia de efectele acestuia, sub aspectul recunoașterii tuturor drepturilor legale derivând din principiul specialității, în condițiile în care, în contestația la executare formulată, presupunând că se respecta principiul specialității, s-a încălcat un alt principiu consacrat în dreptul penal, respectiv principiul non reformatio in peius, soluționarea căii de atac, aflată în competența Tribunalului Timiș, depinde de dezlegarea ce se va da chestiunii de drept supuse procedurii hotărârii prealabile.

Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că, asupra acestei probleme, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din studierea site-ului www.scj.ro.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 20 decembrie 2019.

Obiectul cauzei

Prin sentința penală nr. 3378 din data de 24 Octombrie 2019, pronunțată în dosarul nr. 21263/325/2019, Judecătoria Timișoara, în baza art. 598 alin. (1) lit. c) teză finală și lit. d) din Codul de procedură penală, a admis contestația la executare formulată de condamnatul ..., și în consecință:

A constatat că prin Decizia Tribunalului Krems An Der Donau din Austria pronunțate la data de 04.06.2019 în dosar nr. 14HR 9/19w a fost aprobată extrădarea condamnatului ... pentru infracțiunile prevăzute de art. 323 Cod penal și de art. 182 Cod penal (din 1969) și s-a respins extrădarea pentru executarea pedepsei principale și a elementelor de pedeapsă derivate în cazul infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, fără a se renunța la principiul specialității.

În baza art. 598 alin. (1) lit. c) teză finală Cod de procedură penală raportat la art. 74 coroborat cu art. 117 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, a descontopit pedeapsa rezultantă de 1 an și 7 luni închisoare la care a fost condamnat contestatorul ... prin sentința penală nr. 1930/11.10.2017 pronunțată de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara, în pedepsele componente, pe care le repune în individualitatea lor, după cum urmează:

- pedeapsa de 1 an închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal ca pedeapsa accesorie;

- pedeapsa de 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod penal ca pedeapsa accesorie;

- sporul de 1 lună închisoare aplicat în baza art. 38, art. 39 alin. (1) lit. b) Cod Penal;

- măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani aplicată în baza art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 129 alin. (2) lit. b) Cod Penal ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzute de art. 182 alin. (1) Cod Penal, dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012, și înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani.

A înlăturat sporul de 1 lună închisoare aplicat în baza art. 38, art. 39 alin. (1) lit. b) Cod Penal.

În baza art. 599 alin. (4) Cod procedură penală coroborat cu dispozițiile art. 555 Cod procedură penală a revocat mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 2010/2017 din data de 12.02.2018 emis de Judecătoria Arad și a dispus:

- emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare în regim de detenție, compusă din pedeapsa de 3 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod penal ca pedeapsa accesorie, la care se adaugă 6 luni reprezentând o pătrime din măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, aplicată în baza art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 129 alin. (2) lit. b) Cod Penal, ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzute de art. 182 alin. (1) Cod Penal, dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012, și înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara;

- emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa de 1 an închisoare în regim de detenție aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui

autoturism fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal ca pedeapsa accesorie, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara, care va fi pus în executare efectivă cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) lit. b) și ale art. 117 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, după executarea mandatului emis pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare.

În baza art. 598 alin. (1) lit. d) Cod de procedură penală coroborat cu art. 15 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală a dedus din pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare, durata pedepsei executate în Germania, respectiv de la data de 22.07.2018 (data punerii în executare a M.E.A. nr. 11/2018 din 22.03.2018 emis de Judecătoria Arad) până la data de 22.08.2018 inclusiv (data respingerii extrădării), precum și durata pedepsei executate în Austria, respectiv de la data de 06.05.2019 (data punerii în executare a M.E.A. nr. 11/2018 din 22.03.2018 emis de Judecătoria Arad) până la data de 25.06.2019 inclusiv (data transferării în România în vederea executării pedepsei).

În temeiul art. 71 Cod penal a computat din durata pedepsei de 9 luni închisoare, perioada executată de la data de 25.06.2019 până la zi, și a dedus durata reținerii și arestării preventive din data de 15.02.2012 până la data de 05.03.2012, conform dispoziției sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara.

Împotriva acestei soluții a declarat contestație contestatorul condamnat ..., prin apărător ales, care în temeiul art. 425 alin. 2 lit. b Cod procedură penală a solicitat admiterea contestației, trimiterea cauzei spre rejudecare în condițiile în care se va constata încălcat dreptul la un proces echitabil precum și dreptul la apărare, cât și a dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală garantat de art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 al CEDO. În condițiile în care nu a fost pusă în discuția părților aplicarea legii penale mai favorabile conform art. 5 C.P.P care a dus la aplicarea greșită a legii, caz în care dacă s-ar fi parcurs această etapă procesuală esențială, prima instanță ar fi pronunțat în mod cert o soluție diferită; În temeiul art. 425 alin. 2 lit. a Cod procedură penală admiterea contestației formulată și pe cale de consecință în cazul primului mandat de executare emis pentru perioada de 9 luni să se constate ca incidente în speță sunt dispozițiile art. 34 alin. 1 lit. b Cod penal (1968), raportat la art. 5 Cod procedură penală, care prevăd aplicarea legii penale mai favorabile, astfel ca incidente în contextul sesizării instanței în temeiul art. 585 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, vechiul cod penal este legea mai favorabilă, astfel, pe cale de consecință, făcând aplicarea dispozițiilor din vechiul cod penal *(1968), respectiv a art. 34 alin. 1 lit. b, care prevăd aplicarea în mod facultativ a unui spor de pedeapsă.

În temeiul art. 425 alin. 2 lit. b Cod procedură penală solicită admiterea contestației, trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, în condițiile în care va fi constatat încălcat principiul dreptului la un proces echitabil, în condițiile în care nu a fost pusă în discuția părților, aplicarea legii mai favorabile conform art. 5 CPP, caz în care dacă s-ar fi parcurs această etapă procesuală esențială, prima instanță ar fi pronunțat în mod cert o soluție diferită de cea contestată și implicit să se constate faptul ca sentința penală nu este una motivată.

Prevederile art. 403 alin. (1) lit. c Cod procedură penală dispun cu privire la expunerea hotărârii ca aceasta trebuie să cuprindă motivarea soluției cu privire la latura penală, prin analiza probelor care au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale și a

celor care au fost înlăturate, și motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză.

Privitor la garnița dreptului la un proces echitabil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reafirmat în jurisprudența sa - cauza Boldea contra României, cauza Albina contra României, principiile dezvoltate, reamintind că articolul 6 paragraful I din Convenție impune în sarcina instanțelor obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor procurorului și ale părților.

Aplecându-ne asupra hotărârii contestate putem observa faptul ca, în cuprinsul acesteia nu se regăsește o motivare concretă a soluției dispuse, ci doar sintagma că „având în vedere data săvârșirii faptelor pentru care au fost aplicate pedepsele cu închisoarea, în temeiul dispozițiilor art. 585 Cod procedură penală va admite cererea de contopire formulată de condamnată Paladie Cristina Otilia”.

Acesta susține că hotărârea primei instanțe nu conține niciun element de raționament juridic apt să conducă la concluzia examinării efective și în fapt cauzei, în special raportat la analiza celor două hotărâri definitive ce se impune a fi efectuată în cauză, și raportat la data comiterii faptelor, a practicii și jurisprudenței în materie se impunea punerea în discuție a legii penale mai favorabile. Această omisiune a instanței rezultă din înscrisurile care compun dosarul cauzei, părțile neformulând concluzii cu privire la dispozițiile art. 6 Cod procedură penală, ceea ce echivalează cu încălcarea dreptului la apărare și la un proces echitabil.

Aspectele mai sus învederate sunt de natură a indica lipsa unei judecăți efective a cauzei, care nu poate fi suplinită de către instanța de control judiciar întrucât ar conduce la lipsirea părților de un grad de jurisdicție. După cum s-a arătat deja, sentința atacată nu cuprinde motivele de fapt pe care se întemeiază soluția adoptată.

Sub acest aspect, în practica curții supreme s-a reținut faptul că, „instanța de recurs nu poate să soluționeze direct o cerere de contopire, deoarece aceasta implică o examinare directă a fondului în vederea statuării asupra sporului de pedeapsă ce urmează a fi aplicat”.

Concluzionând, contestatorul susține că deși omisiunea primei instanțe de a motiva soluția pronunțată potrivit exigentelor legiuitorului, precum și încălcarea principiului contradictorialității, raportat la punerea în discuție a aplicării legii mai favorabile inclusiv punerea în discuție a principiului specialității, deși constituie motivul de rejudecare prevăzut în mod expres de art. 425 indice 1 alin. 7 pct. 2 lit. b Cod procedură penală, nefiind unul expres indicat, considerăm că privitor la principiile care guvernează dreptul penal, dreptul la un proces echitabil, evitarea încălcării dreptului la dublul grad de jurisdicție, cu precădere principiul non reformatio in peius, soluția de desființare a sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare către prima instanță, se impune în cauză pentru a garanta așa cum aminteam respectarea atât a dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO, precum și dreptul la apărare, cât și a dreptului la două grade de jurisdicție în materie penală garantat de art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 al CEDO.

Principiul de drept penal denumit *non reformatio in peius* este una dintre limitele impuse de legiuitor efectului devolutiv al apelului, neagravarea situației în propria cale de atac, regula exprimată în adagiul *non reformatio in peius*. Justificarea acestei limitări poate consta în aceea ca părțile ar putea fi descurajate să exercite această cale de atac, existând riscul să li se agraveze situația juridică, împrejurare în care hotărâri nelegale sau netemeinice ar urma să producă efecte în ciuda neregulilor existente.

De menționat în mod esențial că, această regulă înfrânge chiar și principiul legalității și cel al aflării adevărului, constituind o derogare de la acestea și instanța de control judiciar, chiar dacă ar constata că o hotărâre este nelegală și netemeinică nu are căderea de a o desființa și de a crea părții o situație mai grea.

Stricto sensu, prima instanța a dispus în mod nelegal, descontopirea pedepsei de 1 an și 7 luni închisoare la care a fost condamnat contestatorul ... prin sentința penală nr.

1930/11.10.2017 pronunțată de Judecătoria Arad în dosarul cu numărul 15933/55/2016, în pedepsele componente, pe care le-a repus în individualitatea lor, și revocând mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 2010/2017 din data de 12.02.2018 emise de Judecătoria Arad, a emis doua mandate, după cum urmează:

- „emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare în regim de detenție, compusă din pedeapsa de 3 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b) Cod penal ca pedeapsa accesorie, la care se adaugă 6 luni reprezentând o pătrime din măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, aplicată în baza art. 22 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 187/2012 raportat la art. 129 alin. (2) lit. b) Cod Penal, ca urmare a revocării suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani închisoare aplicate pentru comiterea infracțiunii de vătămare corporală gravă prevăzute de art. 182 alin. (1) Cod Penal, dispusă prin sentința penală nr. 81 din 26 iunie 2012, și înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016> definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara;

- emiterea unui mandat de executare pentru pedeapsa de 1 an închisoare în regim de detenție aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autoturism fără permis de conducere prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod Penal cu interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod Penal pe o perioada de 3 ani ca pedeapsa complementară și interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. (1) lit. a), b), i) Cod penal ca pedeapsa accesorie, conform sentinței penale nr. 1930/11.10.2017 pronunțate de Judecătoria Arad în dosar nr. 15933/55/2016, definitivă prin decizia penală nr. 195/A/12.02.2018 a Curții de Apel Timișoara, care va fi pus în executare efectivă cu respectarea dispozițiilor art. 74 alin. (1) lit. b) și ale art. 117 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, după executarea mandatului emis pentru pedeapsa rezultantă de 9 luni închisoare”.

Astfel instanța a dispus emiterea a doua mandate distincte, noi, care nasc în mod automat executarea în total a unei pedepse mult mai mari decât cea inițială de 1 an și 7 luni (stabilită inițial), cu efecte diferite, situația creată fiind una mai grea, deoarece în cazul acestei pedepse inițiale, fracția de 2/3 care permite valorificarea liberării condiționate apăsă după executarea a 12 luni din pedeapsă (aceasta la un calcul sumar, fără a valorifica beneficiile recursului compensatoriu, precum și cele beneficii instituite de legiuitor) ceea ce ar fi născut în beneficul domnului Ivanov posibilitatea de liberare mai repede, în comparație cu faptul că în cazul emiterii celor două mandate, unul de 9 luni și unul de un an, beneficiile liberării condiționate pentru primul mandat, având în vedere existența celui de-al doilea nu mai pot fi aduse în discuție, pedeapsa urmând a fi executată integral - 9 luni, iar pentru cea de-a doua pedeapsa fracția de 2/3 care permite valorificarea liberării condiționate apăsă după executarea a minim 8 luni din pedeapsa indicată în cel de-al doilea mandat, astfel inculpatul ajunge să execute o pedeapsă mult mai grea decât cea stabilită prin hotărârea care a stat la baza emiterii mandatului european de arestare.

Ori, raportat la hotărârea contestată, consideră că prima instanță nu a apreciat corect cauza dedusă judecății, hotărârea fiind una nelegală și netemeinică, pe următoarele considerente.

Arată că prima instanță a fost sesizată, în acord cu prevederile mai sus indicate, în demersul de descontopire a pedepselor, cel puțin în cazul primului mandat de executare a unei pedepse de 9 luni, care se compune din pedeapsa de 3 luni închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals prevăzute de art. 323 Cod penal, la care se adaugă, 6 luni

reprezentând o pătrime din măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o durată de 2 ani, nu a dat eficiență legii mai favorabile, raportată la faptul că pedeapsa aplicată de 6 luni reprezentând, măsura educativă este comisă sub imperiul vechiului cod penal, care atrăgea după sine aplicarea legii penale mai favorabile, în concret efectele Deciziei nr. 29/2015, a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a Contopirii și a aplicării dispozițiilor art. 585 Cod procedură penală.

Criticile formulate împotriva sentinței penale, privesc cu precădere aspecte legate de greșita aplicare a legii penale, în sensul în care instanța de fond nu a dat curs, a omis să pună în discuția părților, chiar și din oficiu și să aplice dispozițiile legale care prevăd aplicarea legii mai favorabile stipulate în cuprinsul art. 5 Cod penal, implicit, nu s-a aplecat în mod riguros asupra celor doua soluții de condamnare pronunțate nu a dat efect legii penale mai favorabile, mărginindu-se doar să constate existența mai multor hotărâri definitive, aflate în concurs, cu aplicarea art. 39 și 40 Cod penal, și a efectuat astfel operațiunea de descontopire a pedepselor rezultante, a aplicat pedeapsa cea mai grea la care a adăugat un spor reprezentat de câte o treime din totalul celorlalte pedepsele aplicate pentru fiecare infracțiune în parte, rezultând un spor care a fost aplicat.

Consideră că legea mai favorabilă este fără dubiu legea penala anterioară, respectiv Codul penal din 1968, în vigoare la data comiterii faptelor, în cauză instanța fiind sesizată în temeiul art. 585 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, iar pedeapsa aplicabilă în cazul concursului reglementat de art. 34 alin. 1 lit. „b”, prevedea că atunci când s-au stabilit doar pedepse cu închisoarea se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul special la care se adaugă un spor de până la 5 ani.

Apărătorul ales al contestatorului condamnat a invocat și atașat practică judiciară și jurisprudență.

Punctele de vedere ale procurorului și inculpatului asupra chestiunii de drept sesizate:

Reprezentanta Ministerului Public a arătat că susține concluziile scrise depuse la termenul anterior de judecată, când s-a discutat cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată de avocatul ales al inculpatului.

Opinia Ministerului Public este aceea că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Contestatorul ..., a arătat că este de acord cu poziția apărătorului ales, solicitând sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a lămuri cele indicate în cuprinsul cererii privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Chestiunea de drept

- interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, care reglementează Regula specialității „cu excepția cazurilor menționate la alin. 1 și 4, persoana predată autorităților române nu va putea fi urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării decât dacă statul membru de executare o consimte”, cu raportare la situația ce face obiectul prezentei cauze, în care statul de trimitere refuză extrădarea pentru executarea uneia din infracțiunile aflate în concurs, pentru care persoana este condamnată, fiind necesar a se clarifica dacă pedeapsa pentru care extrădarea a fost respinsă va trebui să fie executată sau nu de către persoana condamnată după executarea pedepsei pentru care extrădarea a fost admisă.

Punctul de vedere al instanței:

Tribunalul apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, ce se cer a fi întrunite cumulativ, și anume:

Tribunalul apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, ce se cer a fi întrunite cumulativ, și anume:

1. existența unei cauze în curs de judecată în ultimă instanță, condiție îndeplinită în condițiile în care cauza de față se află în faza contestației formulate în baza art. 425 ind. 1 C.pr.pen., decizia ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă;

2. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, condiție apreciată ca fiind îndeplinită, respectiv interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, care reglementează Regula specialității „cu excepția cazurilor menționate la alin. 1 și 4, persoana predată autorităților române nu va putea fi urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării decât dacă statul membru de executare o consimte”, cu raportare la situația ce face obiectul prezentei cauze, în care statul de trimitere refuză extrădarea pentru executarea uneia din infracțiunile aflate în concurs, pentru care persoana este condamnată, fiind necesar a se clarifica dacă pedeapsa pentru care extrădarea a fost respinsă va trebui să fie executată sau nu de către persoana condamnată după executarea pedepsei pentru care extrădarea a fost admisă.

3. chestiunea de drept este lămuritoare pentru soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia ICCJ nu a statuat și nici nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Se are în vedere, totodată, că această problemă de drept nu a făcut obiectul unei jurisprudențe constante, nici al unui recurs în interesul legii sau al unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având un potențial real de a genera o practică neunitară.

Cât privește punctul de vedere al contestatorului, acesta a fost prezentat pe larg în cuprinsul motivării ce a fost expusă detaliat în cele ce preced.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C. pr. pen., urmează să dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, care reglementează Regula specialității „cu excepția cazurilor menționate la alin. 1 și 4, persoana predată autorităților române nu va putea fi urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării decât dacă statul membru de executare o consimte”, cu raportare la situația ce face obiectul prezentei cauze, în care statul de trimitere refuză extrădarea pentru executarea uneia din infracțiunile aflate în concurs, pentru care persoana este condamnată, fiind necesar a se clarifica dacă pedeapsa pentru care extrădarea a fost respinsă va trebui să fie executată sau nu de către persoana condamnată după executarea pedepsei pentru care extrădarea a fost admisă.

În baza art. 476 alin. 2 C.pr.pen., constatând că dezlegarea pricinii depinde de soluția ce va fi pronunțată de ICCJ, va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea deciziei, potrivit art. 477 alin. 1 C.pr.pen..

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

În baza art. 476 alin. 1 rap. la art. 475 C. pr. pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 117 alin. 2 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, care reglementează Regula specialității „cu excepția cazurilor menționate la alin. 1 și 4, persoana predată autorităților române nu va putea fi

urmărită, judecată sau privată de libertate pentru o altă faptă anterioară predării decât dacă statul membru de executare o consimte”, cu raportare la situația ce face obiectul prezentei cauze, în care statul de trimitere refuză extrădarea pentru executarea uneia din infracțiunile aflate în concurs, pentru care persoana este condamnată, fiind necesar a se clarifica dacă pedeapsa pentru care extrădarea a fost respinsă va trebui să fie executată sau nu de către persoana condamnată după executarea pedepsei pentru care extrădarea a fost admisă.

Suspendă judecării prezentei cauze până la pronunțarea deciziei, potrivit art. 477 alin. 1 C.pr.pen..

Pronunțată în ședința publică din data de 30 ianuarie 2020.

PREȘEDINTE,

...

JUDECĂTOR,

...

GREFIER,

...

Contestator

SC ...

... 26 Februarie 2020